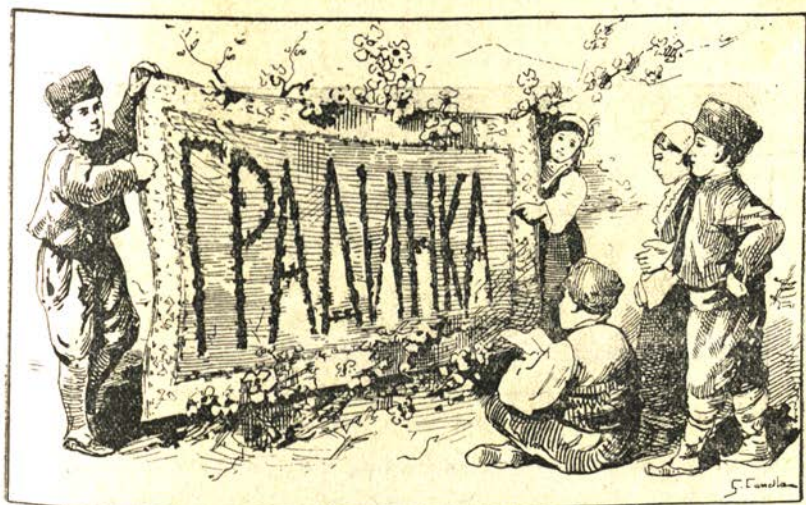

ГОДИНА I.

СОФИЯ, 15 МАРТЪ 1895 г.

Настанѣ зима—азъ се радвахъ
 На всичко, що ни тя донесе.
 На всеждѣ весело прѣкарвахъ,
 Но вече тя ми се потрѣсе.

Омръзнѣ ми шейната лека,
 Свѣтътъ нехваленъ ми се видѣ,
 И азъ зехъ да гълчѣ: ахъ, нека
 Зимата вече да си иде!

Отиде си тя. Ето Марта,
 А съ неѣ пролѣтъ, пролѣтъ драга!
 Съсѣ радостъ гледамъ по земята —
 Какъ цвѣтенцата тя заслага...